

پیام کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکتوب)

به مردم ایران

به مناسبت نهمین سالگرد انقلاب بهمن

هم‌پیمانان گرامی!
در آستانه نهمین سالگرد انقلاب بهمن، خاطره کوهسدر را ستوار، جانبازی قهرمانانه و قیام حماسی خلق مستقیم را گرامی می‌داریم و به روان پاک شهیدانی که در راه اهداف مردمی و شریفانه انقلاب جان باختند، درودی فرستیم.

* * *

انقلاب بهمن ۵۷، بزرگترین حماسه تاریخ معاصر ایران و مبارزه‌ترین تعلق خشم‌نورث مردم علیه ستم‌ویداد رژیم شاهناهی پهلوی، این‌بار سلطه غارتگرانه امپریالیسم درمپهن ما بود. انقلاب نشان داد که در برابر خورشید و قیام خلق، حاکمیت ستمگران و جباران رابا رایی یا بیداری نیست و بنای بر تاروئی آنان با همه هیبت ظاهری چون خانه‌های کاغذی فروبی ریزد.

مردمان ایران با سرنگون کردن رژیم شاه، در پی آن بودند که برای صلح‌خواه، مستقل، آزادآباد بنا کنند. نوده‌های ده‌ها میلیون مردم، به خاطر استقلال، دیکراسی، سعادت و نیک‌بختی، عدالت و پیشرفت اجتماعی، انقلاب بهمن را برپا کردند. تجربه با درگیر شدن دادگاه عزم استوار و مردم‌دلاورانه خلق، ما دام که به انتقال قدرت به خلق نیانجامه دولت متکی سر از راهکارگران، دهقانان و همه اقشار دم‌مکرات و ترقی‌خواه جامعه برپا نگردد، نمی‌تواند به تحکیم و شکوفایی دستاوردهای امپریالیستی و دم‌مکراتیک انقلاب و توده‌های مردم بپایانجامد.

خمینی‌ها مردم‌دما و اعتماد کرده بودند، به جای استقرا و حاکمیت مردم در کشور، حکومت مطلقه الهی یا ولایت مطلقه فقیه را که همانا استبداد مطلقه فقیه است، بر مردم تحمیل کرد و سلطه‌سپاه و نگهبانان استبداد مذهبی را در سراسر جامعه گسترده ساخت. در طغی استقرا رژیم ولایت فقیه، دستاوردهای انقلاب یکی پس از دیگری از صاحبان اصلی انقلاب، یعنی توده‌های مردم، بازستانده و نیروهای انقلابی و مردمی سازمان‌ها و احزابی که در راه استقلال، دیکراسی و عدالت و پیشرفت اجتماعی، یعنی در راه اهداف انقلاب و خواست‌های مردم مبارزه می‌کردند، نجات بیگردد و سرکوب خونین قرار گرفتند و در عوض غارتگران مردم‌وچپا و لگرن و وزدان بیت‌المال عمومی برای یک‌تازی میدان یافتند. خیانت خمینی و دیکراسان جمهوری اسلامی به مردم و تعرض زبانه‌آنها به دستاوردهای انقلاب بهمن، انقلاب مردمی ما را ناگام کرد. اکنون توده‌های مردم به تجربه دریا فتنه‌اند و مردمی‌اند که ولایت فقیه

تثویت مجلس و ... بقیه آن صفحه اول
کرمی‌ها سبب خمینی‌روشن و واضح بود، اما از آنجا که تضاد جناح‌ها دومبارزه‌آنها شدیدا است، اندکی به‌دخا منتهی آن را نشاید گرفت و درنماز جمعه تفاسیری ارائه داد که فقیه آن پاسخ‌بخود، شواهد نشان می‌دهند که تضاد سیرخا منتهی با اعتراض جناح رقیب روبرو شده و این جناح خمینی را به سبب موضع‌گیری علیه او واداشت. خمینی در تضاد سیرخا منتهی گفت که:

"رسانات جنا بعالی درنماز جمعه این طورتا هنر می‌نود که شما حکومت را به معنای ولایت مطلقه‌ای که از جانب خدا نه‌نیی کرم‌واگذار شده و از ما حکما الهی و برجعیی احکام فرعی‌الهی تقدیم‌ارده، صحیح نمی‌دانید. سبب آنچکه اینجنا بگفتام حکومت در جارجوب احکام الهی دارای اختیار است به‌کلی برخلاف گفته‌های اینجنا است ...

... مدعا مثال آن که اختیار دولت بنا به تفسیر شما خارج است ... حکومت شعبه‌ای از ولایت مطلق رسول الله است یکی از احکام اولیه است و مقدم بر تمام احکام فرعی حتی نماز و روزه و حج است ... (حکومت می‌تواند نماز را چه عبادی و غیر عبادی باشد که جریان آن در مخالف مصالح اسلام است ... جلوگیری کند ...)

و در باره "تاییدی" که شوجه‌ما فی ربه آن جلب کرده بود، گفت: "برخا عرض می‌کشم فرضا که چنین باشد (تایید) نماز را عموما مثال آن بوسیله دولت است" این از اختیار دولت است. (۶۶/۱۰/۱۴)

خمینی، رژیم‌پس است ارتجاعی، جنگ افروز و ضد خلقی که با آدامه آن فقط رنج و بدبختی توده مردم زحمتکش بیشتر می‌نود.

شکست را دستپاچه‌ای توده‌های مردم به خواست‌های آنان، در همه شکست‌های بیوغ استبداد مذهبی و سرنگونی جمهوری اسلامی است. هم‌پیمانان عزیز

استبداد مذهبی در کشور بیدار می‌کند، رژیم ولایت فقیه، رژیم استبداد مطلقه فقیه است و آزادبهای سیاسی را که انقلاب به قیامت خون هزاران شهید به ارمان آورده بود، سبانه‌پایمال کرده است. نقض حقوق بشر و سرکوب خونین نیروهای انقلابی و ترقی‌خواه، اندک‌و اندک آزادبهای سیاسی، با پیمان کردن وحشیانه حقوق زنان و به‌بندگشیدن اقلیت‌های ملی و مذهبی، رژیم خمینی را در کنار منفورترین رژیم‌های جهان قرار داده است.

جنگ ایران و عراقی که اکنون هفت سال است ادامه دارد، به‌فاجعه‌ای میهنی و همه‌گیر بدل شده است. خانوادها ای نیست که قربانی ننداده‌و خانها نیست که به‌ما تمکده بدل نشده‌اند. جنگ، سرهمه شون زندگی فردی و اجتماعی را در کشور، با سبب شوم‌انداخته‌و باعث تشدید بحران اقتصادی، افزایش گران‌ی، گسترش بیکاری، سکنی‌آوارگی، فقر، اعتیاد، فحشا، و فساد شده است. با سیاست اقتصادی رژیم، اکنون مدتهاست که به‌سیاست اقتصاد جنگی تبدیل شده است. در نتیجه این سیاست، تا برابریای اجتماعی در منطقه فزونی یافته است. آدامه جنگ ایران و عراق، در شمار بزرگترین خیانت‌های رژیم خمینی علیه انقلاب و مردم است. در آدامه این جنگ نه توده‌های مردم و نه مردم‌وچپا، هیچک‌دینفع‌نمستند. جنگ هر می‌درست خمینی برای مستحکم‌تر ساختن رژیم ولایت فقیه در کشور است و با بیجی تمام در برابر خواست مردم و نیروهای ترقی‌خواه کشور، دام‌ببر سر استقرا راجع، عناد می‌ورزند و تلاش‌های صلح‌جویانه‌ای که در سطح بین‌المللی برای خاموش کردن آتش جنگ صورت می‌گیرد، به‌مقا به‌بر می‌خیزد. جنگ در خدمت زدن و تخریب توده‌های مردم و دیکراسان و جوشان رژیم، و بنا امپریالیسم آمریکا است و جوشان عالمی در جهت گسترش حضور نفوذ امپریالیسم در منطقه، تا تیر می‌کشد. جنگ در خدمت مناسبت امپریالیسم در منطقه و طبقات ارتجاعی در دو کشور ایران و عراق است.

با آنکه جنگ هر دو کشور را از نفع‌انداخته است، اما با وجود این، رژیم خمینی با بسیج نیرو تحت عنوان

"جهاد ملی و جانی" و آدامه عملیات جنگی تلاش می‌کنند همه اقدامات صلح‌جویانه برای پایان بخشیدن به این جنگ ابلهانه را عقیم‌دوما نسیج اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت شود. هم‌پیمانان

علیه رژیم ولایت فقیه رژیم جنگ افروزمستبد حاکم، مبارزه را تشدید کنید. برای برقراری بدون تیدو شرط آتش، در راه اجرای قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت مبارزه کنید! علیه استبداد مذهبی و خفقان حاکم، علیه نقض آزادی‌های دمکراتیک و پیمان‌کردن آزادی‌های سیاسی، علیه بازداشت، شکنجه و اعدام انقلابیون و هم‌پیمانان برستان کشور، در راه آزادی زندانیان سیاسی بیکار نکنید! علیه چپ‌سال و دست‌نچنان، علیه بهره‌کشی و تبعیض، و در راه عدالت اجتماعی، آدامه مبارزه را تا خود را گسترده‌تر سازید. بخاطر صلح، آزادی و سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی به‌پای خیزی!

کارگران! دهقانان! زحمتکشان!
استبداد مذهبی، آدامه جنگ، تشدید بحران اقتصادی، تا رفای اجتماعی را فریب‌دهای را در صفوف شما دامن‌گسترانده است. مردم ایران رژیم جمهوری اسلامی، از آینه‌خود بی‌مانند. آگاه‌های فریب‌دهنده‌ها نسبت به خیانت‌های خمینی و دولت‌مردان رژیم او به‌انداز انقلاب و اهمیت اجتماعی حکومت فقیه برپیمان‌افزوده و اختلافات درونی محافل حاکمه را تشدید کرده است. مبارزه بر سر قدرت میان جناح‌های حاکم، با توجه به چشم‌انداز انتخاب مجلس وریاست جمهوری، به‌بیشتر شده و جنبه‌های یک جناح، به‌آن ابعاد تازه‌ای بخیده است. در حالیکه وضع در جهت گسترش مبارزه تا می‌م‌ساعده‌تر می‌نود، خمینی تا نورهای سالوسا به‌تازگی برای فریب شما و بازداشتن شما از تیرد قطعی در راه مظلومیت‌تان تدارک می‌بیند. به‌تیرد خمینی دولت‌مردان رژیم او دل خوش نکنید!

نیروهای مبارز ترقی‌خواه!
بخاطر صلح، آزادی و سرنگونی رژیم ولایت فقیه متحد شوید! تفرقه در معوق ما به سود دشمنان مردم‌دماست و بر سر منکبت رژیم خمینی می‌افزاید. تلاش بیکار در راه دستیابی به این تضاد در جویا نسه همه نیروهای مملدوست، ترقی‌خواه، دمکرات و انقلابی کشور، با سخا به‌خیانت‌های است‌گمسه خمینی علیه مردم و انقلاب ما، مرکب شده است. دست بیکارگرا برای بی‌وزی خلق در مبارزه را در سرنگونی جمهوری اسلامی بشماریم.

گرامی با دخا ره‌نگوهمند انقلاب بهمن سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران
دی ماه ۱۳۶۶

رسالت‌ها می‌دهای به خمینی نوستند و در آن‌آه و غفانی به راه‌انداخته‌اند که معلوم کرد که فریب‌دهای که خمینی بر فرق "شهیدزنده" زده تا جدا سازد، سرسراست‌ها را به درآورد و خا طرشان را از زرده‌است. رسالت‌گمسه پیش‌را تندن ما فی و خا منتهی تعرضی را علیه جناح رقیب آغاز کرده بود، زما نیگه‌با و کنش سخت خمینی روبرو شد، ترجیح داد که درگیری را به وقت مناسبی موکول کند و فعلا سرخود را از مقابل فریب خمینی کنار بگذرد. چند روز بعد از این واقعه، ما فی به خمینی اطلاع داد که امرای "مطاع" است. اما فی کاتانی ایفا و عده‌دهنده‌ان مواردی که شورای نگهبان رد کرده، بررسی خواهد کرد. این چندا خیر، همسان چیزی است که رفسنجانی و اکثریت مجلس همسوارده درخواست می‌کند و رفسنجانی نیز بی‌اسرار جواب اول خمینی به‌خا منتهی آن را تکرار کرد.

رویدادهای فوق‌الرسوی دولت موسسوی و رفسنجانی با استقبال بی‌با بقه روبرو گردید. هر دو تانی آنها پشت‌خوفای حلیفه سترگ گرفتند. رفسنجانی که با دشمن‌گردی شکست‌ناچرب زبانی گفت، اینک خمینی موافقت اکثریت مجلس برای اجرای قانون را به‌دوسوم افزایش داد و احکام ثانویه را برای راه‌افتادن قانونگذار را پیش‌کشید. او به نیگه‌با، نیگه‌با تحت فشار طرف مقابل بوده است. او به شورای نگهبان و مخالفتش با یادآوری خود که چیزی از خودشان بر اسلام تحمیل نکنند و نظرات خود را بیکران را مانع اجرای نظر خمینی نکنند.

این رویدادها نشان می‌دهند که حرف‌آخرا در جمهوری اسلامی هنوز خمینی است که همه دست‌های املی حکومت می‌کشد، خود را در برابر ورود درو با اقرار ندهند و زیر تا موقفسر حرف‌های او خط خود را پیش ببرند، اما در عین حال، همین رویدادها جنبه دیگری را نیز نشان می‌دهند که تضاد جناح‌ها و درگیری

اوائل امسال، وقتی که رفسنجانی به همسواره نما بندگان و مجلس به‌مناسبت پایان هفته مجلس درجمازان حضور یافت، تلاش کرد که خمینی را وادارد که در دعوا و گشگش‌ها در مجلس شورای نگهبان، به سود مجلس موضع‌گیری کند. اما خمینی در آن زمان فقط حاضر شده‌گمسه برای نما بندگان دعا کند و از موضع‌گیری له‌یا علیه طرفین خودداری کرد. رفسنجانی وقتی با سکوت خمینی روبرو شد، مسائل را به‌خا منتهی و علنا اعلام کرد که "اگر ما به طورتا طبع به‌حل مشکلات قانون‌گذاری مبادرت نکنم ما هرگز اطمینان به یافتن شخص دیگری... نخواهیم داشت". او همان موقع گفته بود که "اگر قرار باشد توانش موبه مجلس متعاقبا از طرف شورای نگهبان رد شود، در این صورت تصویب قوانین از طرف مجلس عملی بی‌خیر خواهد بود." اگر سکوت خمینی را در آن زمان با موضع‌گیری قاطع او به‌سود دولت در حال حاضر مقایسه کنیم و تمفیه وسیع طرفداران رسالت توسط وزارت کشور را نیز در نظر بگیریم، آنگاه این ارزیابی که خمینی در جهت تثویت رقبات حکومتی جناح رسالت‌ها نور می‌کند و در واقع او پیش‌تیبانی از آنها در آشکار ترقوا طع تر شده است، بی‌بسر و اقلیت منطق‌خواه بود.

پس از جنگ و دندن نشان دادن خمینی، طرف‌های درگیر در جنگ قدرت و غارت‌هست و نیست مردم، با کنش‌های متخاوتی نشان دادند. خا منتهی که بر خورد خمینی با او شدیدی سابقه بود و عملا به موقعیت سیاسی آسیب‌دیده رقیبش دستمایه خوبی داد که علیه او به‌کار گیرند، از بر خوردن خمینی به‌سودت و با افتاد. رسالت‌های مجلس هم که سبب را برزور دیدند، ترجیح دادند در این وضعیت خود را جمع‌وجور کنند و قضیه کوچک‌شدن خا منتهی را به‌نوعی رفع و رجوع کنند. در این رابطه ابتدا خا منتهی تا به‌ای خط به‌خلیفه‌چا و ان نوشتند و در آن اطمینان داد که همه آنچه را که استادش گفته، قبول دارد. بعد هم که خمینی قدری او را تعریف و تمجید کرد،

زنده باد صلح، زنده باد آزادی، مرگ بر خمینی

اگر تراباز داشت کردند رفیق! مبارزه درونی

دوره‌ها زجونی، دوره‌ها درترین کشاکش‌های درونی فرد است. دشمن با استفا ده زدر در فرسایندگی، مبارزه روانی و ایجا دفعا و وحشت و اضطراب، انقلابی اسیر را در مقابل این سؤال قرار می‌دهد: چرا باید مقاومت کرد؟ تاوی را به این نتیجه می‌رساند که: مقاومت بی فایده است و به تسلیم اوادار شد. در حین با زجونی، معمولا این سؤالات برای انسان تحت شکنجه مطرح می‌شود: آیا مقاومت ارزش دارد؟ آیا همه اطلاعات لو برفته است؟ آیا اطلاعات فاش شده ارزش این همه شکنجه و درنگ را دارد؟ یا چه تاکنیک‌ها می‌تواند چیزها را بگوید و چیزها را ای حفظ کند؟ و در برابر عسدهای دیگر سؤالاتی از قبیل: چرا باید مقاومت کرد؟ یا ما بر حقیقت؟ آیا رفتاری ما می‌تواند به مبارزه ادامه دهد؟ آیا همه چیز تمام شده است؟

بسیار دیده‌ایست که بلیس سیاسی در بسیاری موارد پس از یک دوره شکنجه شدید، انقلابی اسیر را در شرایط اضطراب آور، برای مدتی به حال خویش رها می‌کند. در این شرایط که صدای شایق و نعره‌ها زجوها در گوش او طنین افکنده است و صدای سایر زندانیان بی که در حال شکنجه شدن هستند، با هم آواج می‌گیرد، چنین کشاکشی در درون فرد سر بلند می‌کند. بلیس روی این مبارزه درونی همیشه حساب جدی می‌کند. جمله معروف "فکرها بی تابکن، بین شکنجه و مرگ و بیابا آزادی یکی را انتخاب کن" دقیقا نشان‌دهنده چنین محاسباتی است. با زجوها، با رها و با رهگذار سخت‌ترین لحظات، زندانی را در مقابل چنین دوراهی قرار می‌دهند. دل‌بستگی‌ها، خانواده، و علائق عاطفی و انسانی او را به خاطر می‌آورد و با ایندیده و وحشتناکی که در صورت ادامه مقاومت در انتظارش نشسته است، مقایسه می‌کنند. با زجوها و راه‌جنگان محنت‌آرایی می‌کنند که اگر زندانی با زهم مقاومت کند، شرایط بسیار سخت‌تری را پیش رو خواهد داشت و شکنجه‌ها بی به مراتب دردناک‌تر و نا بردارکننده‌تر در انتظارش خواهد بود. گاهی هم برای اجرای این وظیفه ممکن است از یک آزادی‌خواه و مبارز در انتظار استفاده کنند و او را مجبور کنند تا با لای سر هم‌مردم مجروح شود و کشیده و خیش جانی را بکشد و مقاومت بی فایده است و اگر بخوای ادا می‌دهی، مگر باریه است خوا هند کرد. هر انقلابی در زیر شکنجه و با زجونی باید یک مسئله را قاطعا به‌یاری خود حل کرده باشد: "من به این رذالت که به چنین جان‌انی کمک می‌کنم تا نزدیک‌ترین رفقا و هم‌رزمان را به امان نماند زنده و با گورخیزم را بریابند، تا به ما زمان نغز به بزنند و بتوانند جنبه‌های بیشتر حکومت کنند، تنه‌ن نخواستند ادا".

راست آن است که در زیر شکنجه، گاهی مواردی انسان این تصور دست می‌دهد که دیگر نمی‌تواند مقاومت کند. هنگامی که ای فکر خطرناک در لحظاتی بعد از مغز انسان خارج می‌شود، قدرت تحمل شکنجه‌ها بی بسیار سنگین‌تر در آید می‌بوجود می‌آید. درست در همان لحظاتی که فکر "دیگر نمی‌توانم" در ذهن جوان می‌زند، باید بدیده این مسئله ندیشید که در صورت تسلیم، چه فایده‌ای در انتظارش خواهد داشت. همه آنهایی که در گذشته شکنجه شده‌اند، با این احساس آشنا هستند، اما شکنجه همرا بی همه در درون‌ها بیشتن یا با ن می‌گیرد. ولی چگونگی اسرگزار شدن این آزمون بزرگ در دنیا می‌زندگی، همرا با انسان خواهد بود. در این لحظات باید بدیده خاطر آورد که صد هه رفیق هم‌رزمان، این لحظه‌ها دشوار آزمون را با ظفر بندی و سر بلند می‌اسرگزار نده‌اند. چه راه‌های چون هدا بیشتن، نمازی، میشتی، و تا با ن، با پشت سر نهادن این لحظه‌ها، فرخ قهرمانی گرفته‌اند. بی‌شک در ذهن آنها نیز اندیشه ویرانگر "دیگر نمی‌توانم" لحظاتی گذردا شده است. واقعیت آن است که درست همین لحظه‌ها، ضروری‌ترین لحظه‌ها می‌موت است. اهمیت فوق‌العاده درده که بین لحظه‌ها با موفقیت پشت سرگذاست. آنکه گه گهر دیگر نمی‌توانم" سر بلند می‌کند، هنوز در بیشتن "توانا بی" در وجود انسان انباشته است. خود او را بی حقیقت بزرگ، حقیقت انسان و توانا بیستی یا با ن او، اندیشه تسلیم را بی میرا اندوآه ادامه قیامت را می‌گناید.

بازجویی (۲)

بلکه تا گاه‌ها نداشت. اهمیت بسیار در ادراک آنست که بتواند در این ترس نخستین جیره شود و با شعله دل و برخورد حساب شده در برابر شرایط به تصمیم‌گیری صحیح بپردازد. از آن عکس‌العمل اولیه اطلاعاتی به شرمند شده بود که در...

در حین بازجویی، زغال می‌تواند به سبب و ارباب در سرا سردوران با زجونی استفاده می‌کنند و در صورت فقدان آن‌ها می‌تواند به زور و تندی، این عامل یکی از مؤثرترین حربه‌ها می‌باشد. یکی از رذیله‌های ترس‌ناک در رژیم‌ها ایجا در ترس، اقدام مصنوعی است که در سالی ۴۰-۶۰ درصد در شکنجه‌گاه‌ها، به‌طور وسیعی مورد استفاده قرار می‌گرفت. اسیری که همه‌نوع شکنجه‌ها تحمل کرده و جلادان "نه" گفته و حتی که در یک محنت‌ساز حساب شده در کنار دیوار اعدام قرار می‌گیرد، ممکن است نتواند در ترس خویش غلبه کند و در برابر چنین تهدیدی در هم‌گردد. در حالی که اگر ترس خردا کنترل کند و واقع‌آرا مغفولانه از بیشتن نما بد، بهر احوالی بی‌برده که همرا بی محنت‌ساز زجونی است. و با زجوها قبل برای دست‌بندی به اطلاعات "منهم" به‌زنده ماندن بسیار زیاد و دل‌سوزا محنت‌ساز و تهدید به مرگ در مرحله‌ها زجونی، تنها یک بلوف توخالی است و با علم به این مسئله می‌توان از نمایش اعدام مصنوعی برای فریب با زجوها، شکل مختلف بهره‌مست.

همان قدر که مقاومت در زیر شکنجه و حفظ روحیه برای پیروزی در بازجویی لازم است، تسلط بر خود، فکر کردن و یافتن راه‌های مناسب برای فریب با زجونی ضروری است. فرمودتی که انسان تنها به اتکالی مقاومت صرف نخواهد با زجونی پس بدهد کارش بسیار دشوار است.

جلادان در طول بازجویی تلاش دارند تا مانع از تمرکز جویس و فکر کردن زندانی شوند. از همان لحظه اول دستگیری، با اذیت و در برابر دوشوای بیخ کردن، مانع حتی یک لحظه آرامش می‌شوند. تصحاح کلیاتی را که زندانی در هنگام شکنجه بر زبان می‌آورد، ضبط می‌کنند و برای ادا به بازجویی مورد استفاده قرار می‌دهند. وقتی که در جواب سؤالاتی، اندکی مکث می‌کنند، جمله‌ها بیشتن و حقیقتی می‌گویند: "چرا فکر می‌کنی و جواب می‌دهی؟" در شرایطی که دشمن امکان آن را ندارد که برای در هم‌گشتن زندانی برینا مهربانی کند، محنت‌ساز می‌کند و او را فریب می‌دهد و با بدیده کشف حیل‌های حریف و با رگه‌های حیل‌های مناسب او را نکست داد. تا بدیده هر ترتیب که شده در بیست که اطلاعات دشمن تا چه حدی است و کذا مورحفا بیشتن بلوف و برای ارباب و تهدید است. با بدیده مسی سخنان قبلی خود را دقیقا به خاطر ادا شده‌ایم، تا در بازجویی‌های آتی دچار تناقض نشویم. وقتی فهمیدیم که دشمن به‌طور قطع از مطالبی اطلاع دارد، با بدیده همه راه‌هایی را که امکان دارد توسط آنها، دشمن آن اطلاعات را معین را بدست آورد به‌اند، در نظر بگیریم و با ارباب توجه‌ها و ادا شده‌ای مناسب، از اطلاعات سوخته در جهت فریب با زجونی بهره‌مست. اطلاعات سوخته به‌همان اندازه که برای زجونی برای رسیدن به اطلاعات تازه است، می‌تواند تسلط و سلطه در خدمت "منهم" برای فریب با زجونی باشد. کشف دقیق اطلاعات واقعاً سوخته و ما نوررویی دارد. به تسلط بر خود و دقیق فکر کردن احتیاج دارد. مقاومت و هشیماوری دوجز، جدایی نا بدیده برای پیروزی در بازجویی هستند.

بلوف یکی از حربه‌های مؤثر با زجوها است. مواردی که یک انقلابی مقاوم، در دام بلوف افتاده کم‌نموده است. با زجوها در بلوف زدن مهارت جدی دارند و این کار بیشتن از حربه‌های تسلط جزئی از نقشه عمومی است که با زجویی از مطالبه بیرونده‌ها می‌کند. برای آنکه بلوف‌ها موفق از آب درآیند، ابتدا مقدمه‌چینی و منتهی‌بیرا زی صورت می‌گیرد. به‌عنوان مثال با زجوازمی در مورد شرکت در تظاهرات سؤال می‌کند، منتهی نگار می‌کند. با زجوا عساکر شرکت و در تظاهرات رومی‌کند، مجدداً از او در مورد شخص دیگری می‌پرسد و او نشان می‌دهد که شرکت می‌کند. با زجوا مجدداً درک رومی‌کند هر یک از این موارد، البته با فحش و کنک و تهدید بیشتن همرا ه است. سرآرخا زجوقتی که زندانی را آما ده باقت، مسئله‌ای که فقط حدس می‌زند، طرح می‌کنند. ممکن است منتهی به‌تصور اینکه بین طلب مه‌لورفته و همین کار لاهدرگ رومی‌کند، به‌منظور "بیشتن دستی" و با قرار زجکنجه، آنها را متا زهرا بیبیرد.

بلوف‌های استادانه معمولا از قبیل طرا حسی می‌شوند در چنین شرایطی بر حسب اطلاعات عمومی از سازمان مربوطه، یا در نظر گرفتن حدود مسئولیت‌ها، ارتباطات و فعالیت‌های هم‌رزمان برخی مسوارد

لورفته متناظرا زجانب دیگران، بلیس حدس می‌زند که فرد دستگیر شده ممکن است حرکت معینی را انجام داده باشد. لذا در یک موقعیت مناسب، در صورت مثل اینکه موضوع کاملاً مطمئن است، مسئله‌ها طرح می‌کند. چنین مواردی امکان موفقیت بلوف زیاد است. مثلا بلیس حدس می‌زند که ممکن است از اعضای گروه، یک نفر از کسور یا راج شده باشد، سپس در موقعیتی مناسب مثل آنکه مسئله خروج آن فرد کاملاً بدیهی و قطعی است، در برابر مسرخرسورج وی سؤال می‌کند. در این لحظه ممکن است فرد فریب بخورد و اطلاعات جدیدی را رو کند. یکی از آخرین بلوف‌های بلیس در حین بازجویی تا باستان ۶۵، به‌ما زمان چنین بوده است: با زجو، در حین بازجویی به‌رفیق می‌گوید که ما زمان از طریق با دیو، شما می‌تواند با فرقا‌ها را لغو کرده است و به‌طور حدی تهدید می‌کنند که این خبر را در سلول و جای دیگر با زجو کنند. رفیق، در با زگفت به سلول، بیگ‌سازان را در حین بازجویی فرقا‌ها می‌دهد. روشن است که در چنین حرکتی، بلیس با بیختن این شایعه در واقع، هدف خام کردن رفقای دستگیر شده را داشت تا آنست که انسان برای حفظ فرقا‌ها ی خویش مقاومت نکند و با این تصور که کسی بر سر قرار نخواهد آمد، بلیس را به‌سختی با حتی به محل واقعی قرار می‌بیرد. برای ایشتن کردن بلوف‌ها در دشمن، با بدیده از هر چیز در همه مراحل با زجونی هشیا ربود، توجه داشت که بلوف‌ها معمولا در مواقتی طرح می‌شوند که اطلاعات انتظار آنرا ندادند، یا اهمیت از زاویه‌ای مسئله‌ها مطرح می‌کنند که همرا به بیشتن است یا بر دروغ بودن حرف‌های با زجوها است. انگار حرف‌های واقعی با زجوس قطعاً با کنک و شکنجه همرا ه است و فضای وحشتی که با زجوا زجکنجه بیشتن از دروغ ترسیم می‌کند، عا مللی است که فرد را به تاخیر بلوف‌های با زجومی‌کشا نند. لکن با بیشتن این شکنجه‌ها را بدیدرت و بلیسور فریب با زجو

نمی‌تواند یک فرمول عام و همیشگی برای بازجویی ارائه دهد. با بدیده حفظ اطلاعات و حفظ حیثیت جنسی را در شرایط گوناگونی میهن مان میباید قرار داد. شقا زهر رقیقی بیشتن دستگیری با بدیده این باشد که دشمن با بدیده با اطلاعات تسلط زده‌اند، ایستادگی مطلق و بیشتن با زجونی با کلمه "نمی‌گویم" تنها در موارد معدودی و توسط بهترین قهرمانان جنبش عملی شده است. مسای این کار را به‌مانند به یک روش عمومی و برای همه توصیه نمی‌کنیم. ارائه یک با زجونی خوب با ترکیب مقاومت و فریب با زجو، امکان پذیر است. با بدیده اطلاعات سوخته را کشف کرد و روی این اطلاعات مانور داد. در حین حال با بدیده داشت که در هنگام آزمون بازجویی، سر نیزه‌ای زیر گلوئی زندانی قسار را دارا گه‌ها چرخا "آری"، در کلو فرمی رود. ما نور روی اطلاعات سوخته و در حین حال ندادن اطلاعات جدید، کاری بسیار است. زجوا در شرایط فشار و شکنجه، تمایل به محاسبه یک جانبه در انسان تقویت می‌شود. با بدیده این تمایل را شناخت و آنرا مهار کرد. آن اطلاعاتی را می‌توان سوخته تلقی کرد که در حین بازجویی به‌لورفتن آنها اطمینان کامل حاصل شده باشد. نباید نگویم که گفته شد، استفاده از شیوه‌های متنوع بلوف، هدف به‌شدت استیسا ه انداختن زندانی در همین رابطه را تحقیر می‌کند. برای مسئله‌ای که لورفتن آن قطعی است، با بدیده استان توجهی دقیق و منطقی ارائه دهد. ارائه چنین توجهی از بیختنای حساس با زجوسی است. توجه با بدیده حواسی با بدیده پس از اظهار آن، بتوان بر آن با قضا‌ری کرد و لزوم تنبیسر آن به وجود دنیا بد. با اطلاعات سوخته نماند با اتکا بر مقاومت صرف و "نمی‌گویم" برخورد کرد. "نمی‌دانم" عموما از "نمی‌گویم" بهتر است. توجه با بدیده، منطقی و قانع‌کننده باشد، ارائه دانسته‌ای که غیر واقعی بودن آنها عیان است، فرد را به تحمل شکنجه بیشتر و نتایج قضی‌گویی می‌کشد. با بدیده داشت که حوا، دانسته‌ای که می‌کوشیم با یکدیگر همخوانی داشته‌ایم و بدیهیست نتوانند غیر واقعی بودن آن را نشان دهند. مثلا اگر بلیس از سیستم وقایع زمانی قرارها در شکنجه شکنجایی اطلاع دارد، با بدیده تالی کرد که تا ریخ، علائم و چگونگی اجرای قرار دروغین را چنان به‌یاد می‌کشد که با سیستم قرارها ری کشف شده توسط آنها، نزدیکی و شباهت داشته‌ایم. بنا بر این بسیاری حفظ اطلاعات در مقابل دشمن با بدیده دروغ گفتن و از کشتن هیچ دروغی ترس و شرم‌نداشت. دروغ را با بدیده محکم با اطمینان گفتن و بیشتن از زگفتن، روی ای بیشتن در شکنجه را تحمل کرد. و با بلیس همرا ه را صل بر این می‌کشد که در زیر شکنجه دروغ تحویل می‌دهد و تلاش دارد که از طریق گوناگون محت و مقسم گفته‌های "منهم" را مشخص کند. مثلا بدیده دقیقه بیشتن باقت مکل فرقا رونق می‌شود، بیکار به زجوسور می‌آوردنکه دروغ گفتی و شکنجه‌ها را شدت بیشتنوری دوباره شروع می‌کنند. این در حالی است که هنوز

درباره تبلیغات (۴)

شبنامه

شبنامه (تراکت، اعلامیه، اطلاعیه...) یکی از شناخته شده ترین و سودمندترین ابزارهای تبلیغی در شرایط کارمختی است. همچنین انقلابی و کارگسری - کمونیستی جهانی همواره از آن سودجسته است. هرچند در دهه های اخیر - سازمان های انقلابی از آزادی بود... بهمنابه ابزاری فوق العاده مهم در امر تبلیغ و ترویج و سازمان گیری سودمی جویند، ولی برخی برتری ها و امکانات موجود در شبنامه سبب شده است که این ابزار همچنان اهمیت خویش را حفظ کند و حتی در مواضعی بعنوان ابزاری برای سرکام و سود استفاده قرار گیرد.

اهمیت شبنامه را می توان در دو محور عمومی به این صورت بیان کرد:
الف: تهیه شبنامه در مقایسه با سایر ابزارهای تبلیغی آسانتر است، می توان آنرا در مدت کمتری تدارک دید، در تیراژ مورد نیاز کمتر و در سطح گسترده ای پخش نمود. به جهت حجم اندک شبنامه و رایگان بودن آن، گرفتن، خواندن و دست به دست گرداندن آن برای خوانندگان آسان است و...

ب: در شرایط کارمختی - که امکان انتشار علنی روزنامه را ندارد و روزنامه های محلی... ممکن نیست، در شرایطی که رادیو و تلوویزیون در دسترس نیست، می توان در محل برخورد های محلی دارای اهمیت، سریعا به تبلیغات و انتشار گری و... بپردازد، در چنین شرایطی شبنامه کار آترین ابزار در جهت گرفتن مج دشمن در محل ارتکاب جرم محسوب می گردد. بر سر این مورد مکتبی می کنیم: ما در بخش های پیشین یاد آور شدیم که تبلیغ در صورتی موفق خواهد بود که با اتکا به تاجر یا خود نتوده ها، با دست، نهادهای خود را به خود برای تعیین و با پوشش و استخوان نخس می کنند، سطح آگاهی آنرا را ارتقا دهد و به سوی عمل مشخص بسیج نماید. ما متذکر شدیم که یکی از بر اهمیت ترین عرصه های آموزش طبقه و توده، عکس العمل سریع نسبت به رخدادها و اوضاعی تروجسب دشمن است. در شرایط کارمختی، روزنامه ارتگان را برای وقتی که روزنامه های محلی... می قادر به انجام این امر نیستند، حتی در اکثر مواقع روزنامه های نوبتی محلی ایالات نیز (در صورت وجود) قادر نخواهند بود از عهده این امر مهم برآیند. کارخانهای را در نظر آورید که کارکنان آن در دست راستانسه اخراج از کار و یا اعتصاب و... قرار دارند، یک واحد تولیدی را در نظر بگیرید که مدیریت آن توسطه نوبتی علیه کارگران در دست اجرا دارد، محله ای را در نظر آورید که رژیم خانه های زمینکشان را بر سر امکن آنرا محله ای را می کند و صدها هزاران مورد نظیر این، چه در عرصه یک کارخانه، یک روستا، یک محله و یک شهر... حتی حوادث مهمی که در سطح جامعه اتفاق می افتد و نیاز به موضع گیری سریع دارد، کار آترین ابزار برای تبلیغ و افشاکری و سازمان گیری و بسیج در چنین مواردی شبنامه است. زیرا اگر انقلابیون نخواهند فقط پس از وقوع واقعه نسبتابه تحلیل آن بپردازند، و خود را موظف به شرکت فعال در مبارزه روزمره طبقه و توده بدانند، باید سریعا متن بیشتر از خود را با توجه به مجموعه شرایط، در کارگاه رخدادها بجا کنند. لنین بسا توجه به همین امر بود که می گفت:

در شرایط تبلیغی مساله بسیار مهمی را باید در نظر داشت. آن سرعت دست نهادن در مسائل و طرح آن است. باید به هر صورت و به هر وسیله، مع مجرم را در همان ساعت و در ملاعام گرفت. زینکار گرفتن مع یک تنگنا در چنین ارتکاب جرم و سوا کردن تروجسب و در نظر رهبران... به خودی خود سینی از (هر) ... دعوتی (برای مبارزه) تا تیرمی بخشد.

لنین با توجه به اهمیت این امروا امکانات و برتری های شبنامه تا کیست می کرد:

" گرفتن مج دشمن در همان محل ارتکاب جرم، اگر بخوایم حدهای روان بگویم و منظور فقط یکا بردن کلمات قشنگ نباشد، بر برای روزنامه غیرجرازا مولا غیر ممکن است. این کار را فقط با شبنامه می توان انجام داد. زیرا در این قبیل موارد حداکثر محبت غالباً از یکی دو روز تا چند روز (لنین منتخباً آنرا ۱۲ روزه) جلسدی فاری جلد (چهارم) ۳۰۶ - ۳۰۵

شبنامه بهمنابه ابزاری برای آگاهگری، تابع همان قانونمندی هسا و اصول ناظر بر کل تبلیغات کمونیستی است که ما قسماً آنرا در بخش هسا ی پیشین بر سر مدیم. ولی در تهیه خود شبنامه ضروری است برخی نکات مجدداً موردتاکید قرار گیرد و برخی نکات ویژه ذکر شود.

۱ - شبنامه مطلقاً نباید در موضع تدافعی قرار گیرد. شبنامه باید حمله و تعرض داشته باشد و دشمن را در موضع تدافعی قرار دهد و او را به توضیح و اذعان. ۲ - شبنامه کمونیستی باید در طرح موضوعات ویا موضع گیری در سبب حادتهای معین بر دشمن و حتی بر نیروهای دیگر اپوزیسیون پیشدستی کند. نباید اجازه داد که پس از حادتهای، نخستین تبلیغات در باره آن از طرف رژیم ویا بعنوان مثال اپوزیسیون بورژوازی و... انجام گیرد. تا تیری که تبلیغ نخست بر جای می نهد به مراتب بیشتر از تبلیغات پسین است. زیرا تبلیغ دوم و سوم علاوه بر تلاش برای رسوخ ایده خود در اذهان ناگزیر خواهند بود، تلاش معین و در مواردی تلاش بزرگی برای خنثی سازی تبلیغات نخستین انجام دهد.

۳ - محتوای شبنامه باید مشخص باشد. شبنامه ای که بکوشد در آن واحد چندین ایده و موضوع را بطور همزمان درآندیشه خواننده خود رسوخ دهد، در اکثر موارد محکوم به ناکامی است.

۴ - اصل جذابیت را همچون عرصه های دیگر در باره شبنامه نیز باید دقیقاً در نظر داشت. ما در این باره در بخش های بعدی سخن خواهیم گفت.

۵ - با توجه به اهمیت نحوه استناد در شبنامه باید دقت عظیمی به آن مبذول گردد. باید توجه داشت که نیرویی که شبنامه بویژه برای آن تهیه می گردد، از طبقه ها و افراد متفاوتی تشکیل می یابد. هر کدام از آن نسان دارای حالات روحی، تجارب و... نا همگونی هستند. باید گونه ای استلال شود و به فاکت هایی استناد گردد که بطور مشترک مورد توجه اکثریت نیروی مورد نظر باشد.

" طرح اولیه شبنامه

برای آنکه بتوان شبنامه ای موفق - هم از نظر محتوا و هم از نظر نگارش - تهیه کرد نخست باید طرح کلی (پلان) آنرا آماده نمود. باید قبل از هر چیز تئوروار مشخص کرد که به ترتیب منطقی چه مسایلی در مقدمه و چه مسایلی در متن اصلی و نتیجه گیری طرح خواهد شد. شبنامه یک انرا دیگوه است و همچون هر اثر دیگری نیازمند چنین نقشه ریزی می باشد. برخلاف برخی تصورات نادرست، نیازی به "پلان" در تهیه شبنامه، نه تنها نشانه ضعف نویسنده

شبنامه محسوب نمی شود، بلکه بیان نگردهفت است. حتی ورزیده ترین کادرها نیز نیازمند تدوین پلان اولیه در تهیه شبنامه اند. پلان برخی اعلامیه هسا ی تهیه شده از سوی خود لنین، که در مجموعه آنرا او به جاب رسیده است، نشان دهنده آن است که لنین دقت فوق العاده ای به این امر مبذول می داشت. کار دقیق بر روی پلان شبنامه، از طرفی تسلسل منطقی استدلال و اجزای شبنامه را تضمین خواهد کرد و به پراکنده گویی امکان نخواهد داد و از طرف دیگر حواسی و نکات غیر لازم را از شبنامه خواهد زدود. پس از تهیه پلان، اجزای مشخص شبنامه باید به میزان لازم برداشته شوند. با تطبیق پس از تهیه پلان شبنامه و تنظیم شروع تهیه متن کامل آن، تغییرات و جابجایی های نیز پیش می آید و نویسنده خود را ناگزیر از برخی جابجایی ها و یا افزودن و کاستن برخی محورها خواهد یافت. ولی این جابجایی ها نا فنی ضرورت تهیه طرح نخواهد بود.

۱ - عنوان

عنوان جمله یا عبارتی است که معمولاً در بالای شبنامه قرار دارد عنوان باید با حروفی درشت تر از حروف متن جاب شود. عنوان در تا تیرگذا ری و در جلب خواننده نقش بسیار مهمی را ایفا می کند. شبنامه ای که فاقد عنوان بسوده و یا دارای عنوان نامناسبی باشد، آسیب فوق العاده جدی به مخمون وارد خواهد ساخت. عنوان را باید آنگونه تهیه کرد که اگر فردی فرصت خواندن کامل اعلامیه را نیابد، از خواندن عنوان با ابده اصلی شبنامه را در یاد بویسا کنجگاو اونسبت به مخمون شبنامه شدیداً برانگیخته شود. قبل از تهیه متن شبنامه، اگر عنوان و یا حداقل تم اصلی آن مشخص شود و تر شود، تا در متن تاثیر مثبت برجای خواهد گذاشت. عنوان می تواند به فرم های مختلف از جمله به فرم های زیر تهیه شود:

- ۱ - جمله کامل اخباری، در اینگونه عنوانی موضوع شبنامه در تیتسر آن نمایش می یابد:
"اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران کر ای. ب. ا."، "سزده هزار کارگرا تروختن آتش، جاده کرج را دوبار بستند." و...
۲ - جمله نیمه کامل خبری: در این صورت، برانگیختن کنجکاوی و حساسیت خوانندگان را تقویت می گردد. جنایات نازده میسبی...
۳ - جمله خطابی، وقتی که بخوایم گروه معینی را مورد خطاب قرار بدهیم: "موظبان جنگ زده!"، "بکارگران آخراجه"، "به اهالی زحمتکش محله..."
۴ - جمله سئوالی که در آن، عنوان، خواننده را به اندیشیدن و یا سخگویی فرا می خواند و یا دشمن را به استیحا می کند. مثلاً: "جنگ به نفع کیست؟" "عامل کرای کیست؟"، "در رندهای رژیم چه می گذرد؟" و...
۵ - جمله امری که عنوان، خواننده را به انجام عمل فرا می خواند: "استخابات مجلس را تحریم کنید." و...

۲ - خطاب

هر شبنامه برای قشر طبقه و نیروی معینی تهیه می شود. از این رو باید همان نیرو را مورد خطاب قرار دهد. اهمیت خطابه در آن است که تعلق شبنامه بهسه آن نیرو و انسان می دهد و توجه همبستگی آن را بر می انگیزد. خطابه را باید در داخل جود متن، در محل ضروری و باره و در صورت لزوم جناباره تیراگر کرد. طبعاً اگر خطابه، شبنامه با حروفی درشت تر از متن جاب شود، تا تیرا بیشتر خواهد بود. باید سعی کرد که خطابه حتی الامکان کوتاه و صمیمانه باشد. تا میان شبنامه و خوانندگان زمیندروانی مناسبی را پیدا آورد.

۳ - متن اصلی

این بخش معمولاً از مقدمه، نتیجه گیری و رهنمود تشکیل می یابد. در تهیه مقدمه و نتیجه گیری باید اصل "از ساده به پیچید" را در نظر داشت. باید متن را به گونه ای تنظیم کرد که خواننده را بطور منطقی به همان نتیجه گیری مسورد نظر رسیما به هدایت کرد. متن اصلی شبنامه را می توان به فرم های مختلف تهیه نمود از جمله:

- ۱ - شبنامه مقایسه ای، که در آن با نظرات چند نیرو به صورت مقایسه ای نشان داده می شود. با تقادسا نشان گفتا در کردار یک نیرو و... بیان می شود و سپس نتیجه گیری انجام می گیرد. در شروع اول یعنی در بیان مقایسه ای نظرات چند نیرو، مثلاً در یک ستون عمودی (یا افقی) نظرات کمونیست ها در باره فلان موضوع بیان می شود. در ستون دیگر نظرات سردمداران رژیم و در ستون دیگر نظرات بورژوازیبرالها و...
۲ - شبنامه اخباری، که در این نوع، نخست فتردهای در باره حوادث سیاسی مایل که شبنامه در باره آن تهیه شده است، بیان می شود و پس از تجزیه و تحلیل فترده حوادث با مسایل مورد نظر، نتیجه گیری بعمل می آید و رهنمود های معین داده می شود.
۳ - شعار: شعار باید به صورت برجسته در بیان شبنامه درج شود. شعار در واقع آخرین کلامی است که شبنامه به خواننده خویش می گوید. با توجه به تاخیر وانی حسن ختام و کلام آخر با بدبا دقت و وسواس بر روی شعار رکا رگردد. شعار باید متن شبنامه همخوانی داشته ویا جکیه آن باشد. باید حتی الامکان سعی شود تا شعار برای که در باره موضوعات مختلف وجودا رندتکارا شوند و بسه ملکه ذهن توده ها تبدیل گردند.
۴ - ایما: شبنامه محتماً باید دارای ایما باشد. شبنامه بدون ایما، فاقد هویت و ستوانه است. ایما می تواند بنام سازمان ویا واحدهای وابسته بهسه آن و... ویا "کارگران کارخانه..."، "اهالی...". و... باشد. در تدوین شبنامه، تا عدنا با بدبا ریخا شبنامه درج شود، ایما و تا ریخ در زیر اعلامیه و در سمت چپ آن نوشته می شود.
صرف نظراً زاینکه شبنامه در چه صورتی انتشار می یابد، باید به نکات زیر سر اکیده توجه شود:

۱ - شبنامه باید حتی الامکان مختصر و فشرده باشد با بدبھیج جمله و حتی کلمه زایدی را به شبنامه راه نداد. در شبنامه طولانی بودن متن نه تنها بسه شرح ایده اصلی کمک نخواهد کرد، بلکه به خسته شدن خواننده و در بر خسی موارد بر سر دگرگی او خواهد انجامید.

در شبنامه باید از جملات پیچیده اجتناب کرد. سادگی عبارت در شبنامه به خواننده کمک خواهد کرد تا به راحتی در جریان موضوع مورد نظر قرار گیرد و با لکسی جملات مرکب طولانی، موجب خواهد گشت که وی نیروی زیادی را فقط برای درک معنی جمله طولانی صرف کند. با توده ها نه به زبان روشنفکران بلکه به زبان خواندن با بدسخن گفت. پس از تهیه متن شبنامه، باید بسنده خود را در سطح فردی ساده از نیروی مورد خطاب قرار داده و مجدداً آنرا با زخوانی کند. هر جمله ای که خواننده برای درک آن، ناچار از زودبسه خواندن آن است با بدحذف شود. نکته تا این توجه دیگر در این مورد ایسن امر است که در کشور کثیرالکلمه، زمانی که شبنامه ای به زبان فارسی برای بقیه در صفحه ۹

چگونه

اتحادیه‌های دهقانی را

پی ریزی کنیم؟

رژیم جنک طلب جمهوری اسلامی با حماست از مالکان بزرگ و زمینداران دهقانی از زمینهای کشاورزی خود، دهقانیان را به مین مالک و مزرعه‌داران تبدیل کرده است. این در حالیست که کشاورزان دهقانیان را به زمین و کمزین به طریقی گوناگون از قبیل بیبیداری، مزارع آنها را با مشکلات و موانع متعددی مواجه می‌شود و بیبرنجی‌های بیشتری می‌یابد. این امر باعث آنتست که کارگران را یافته در روستاهای کشور دشوارتر شود و صرفاً انرژی و کار فعال تری را طلب کند. مهم‌ترین ضعف جنبش دهقانی اکنون نیز، بی‌راکندگی و بی‌سازمانی آن است. برای آنکه مبارزه دهقانیان به سوی اهداف و منافع روستایی و واحدی هدایت شود و دست و پایی بیابد باید که در روستا، کارگران را یافته و متناصب با شرایط عینی و ذهنی در روستاهای کشور ضروریست. طبیعتاً این امر باید با تکیه بر روش‌های موجود در روستاها و با استفاده از خلاقیت و ابتکار و بدون شناخت بزرگی صورت پذیرد. باید بدانیم که تریب روش‌های روستایی سازماندهی مبارزه دهقانیان را جستجو کرده و روش‌های بیخبرانه و بی‌موقع طرح و تبلیغ نمود.

بسته به اینکه انقلاب درجه‌فازی است، قطب‌بندی‌های درون روستاها که کیفیت آن را در روستاها مشخص می‌کند، شکل عینی نسبت به سایر بخش‌های روستا را از اهمیت بیشتری برخوردار می‌کند. اکنون گوناگونی‌های روستاهای روستاهای کشور را در نظر بگیرید و روش‌های بیشتری از دهقانان بی زمین و کمزین و خرده مالکان را با دلیل بازگشت بزرگ مالکان، کمبود خدمات تولیدی، بی‌برنامگی رژیم و در هر یک از این موارد، سازماندهی و تبلیغ روستایی، به ما هیت سیاسی فدره‌دهقانی رژیم می‌پرسد. سمت‌گیری درجه‌ت اتحادیه‌های دهقانی را به مثابه تشکیلاتی مستقل صنفی - طبقاتی دهقانان اهمیت می‌یابد.

هدف قرار دادن تشکیلات اتحادیه‌های دهقانی در حالیکه کشورها را روستایی که به ادعای رژیم در بیش از ۳۵ هزار روستای کشور ایجا دگر دیده اند، اغلب به عنوان ارگان‌های اجرایی رژیم در روستاها فعالیت می‌کنند و شکل‌گیری آنها بر اساس قوانین مجلس فقها، بنا به تئوری‌های تئوریک بوده و هست. از این روش‌ها در جهت ایجا دتشکلاتی مستقل که منافع اقشار زحمتکش روستاها را مدنظر داشته باشد به بهترین وجهی با برقراری روستایی را نیز به برود اهداف و خواسته‌های مشترکشان محسوساً زد، کوشش‌ها مبارزه آنها را از زیر آکنده‌گی بیرون آورد و دست و پاهای خود را خواسته‌هایشان را در سطح وسیع‌تر از یک روستا طرح نماید، ضروریست.

اهمیت هدف قرار دادن اتحادیه‌های دهقانی به هیچ وجه نباید را از توجه به سایر تشکیلات و اشکال گوناگون سازماندهی و مبارزه توده‌ای در روستاها و بخصوص شوراها را روستایی غافل کند. توجه به این نکته بسیار ضروریست که شوراها را روستایی‌ها اغلب به عنوان فصول فعالیت و هیت آنها، در اینجا و آنجا، تشکیلاتی نیست و اجتهاد شده اند. توده‌های دهقانان در مبارزه خود درک روشنی از شورا، اهمیت و وظایف آن را پیدا کرده اند. و قدرت و شخصیت شوراها را مردمی را از شوراها را حکومتی یافته اند. به علاوه سطح آگاهی سیاسی و طبقاتی در روستاهای کشور علی‌رغم رشد قابل ملاحظه آن طی سالهای پس از انقلاب، همچنین شرایط و اوضاع و احوال عینی هنوز آنکه ایجا د انواع تشکیلاتی روستایی را به کار می‌تواند صورت و با مقایسه و وظایف مورد نظر ما فراموش نشود. این مسائل با عت می‌شود که ما برای ایجا د اتحادیه‌های دهقانی از امکانات موجود سود جوییم و متناصب با شرایط حرکت مردمی، به‌ویژه منظور باید از شوراها را روستایی مردمی و از سایر تشکیلاتی که برای اهداف متفاوت ایجا د شده و می‌شوند، حتی تشکیلاتی موقتی، متناصب با نقش و اهمیت آنها سودجست و تلاش نمود تا فعالیت آنها را در دست اهداف معین مرحله‌ای سوق داد. باید توجه داشت که شیم‌گیری ما اساساً با مقوم فعالیت تشکیلاتی است. این مقایسه می‌تواند تحت‌تاثیر ما و اشکال گوناگون و به طریقی مختلف متحقق گردد و ما را به اهداف خویش نزدیک سازد.

اتحادیه‌های دهقانی، تشکیلاتی صنفی- طبقاتی است، سازماندهی دموکراتیک و توده‌ای است که می‌کوشد جمع و بستری از اقشار دهقانی را حول خواسته‌های مشترکشان و محسوساً زده‌نیروها را آگاه و بی‌بسیار و

روستاهای دهقانی اتحادیه‌ها را تشکیل می‌دهند و ملی اتحادیه‌ها به آنها محدود سازد و از محتوای دموکراتیک خود خارج شود. به میزانی که اتحادیه‌ها قادر شوند شکل دهقانیان را بی زمین و کمزین و اقشار محروم روستاها را در خود افزایش دهد و ترکیب طبقاتی آن را دیکتاتور شود، باید شوراها و خواسته‌های رادیکال تری را هم مطرح سازد. کوشش ما همواره در این سمت است. اما این تلاش‌ها و فعالیت‌ها با بستنی متناسب با شرایط و اوضاع و احوال بیش رود و به گونه‌ای باشد که خلعت دموکراتیک و دامنه نفوذ اتحادیه‌ها را محدود نکند.

اتحادیه‌های دهقانی به مرور وظیفه‌ها را به اشکال گوناگون می‌آوردند و دهقانیان را به عهده می‌گیرد. اتحادیه‌ها می‌توانند در عرصه‌های زندگی اجتماعی - اقتصادی روستا، علم زراعت، لیتهای تولیدی، سیاسی، فرهنگی، آموزشی، بهداشتی، رفاهی، ورزشی و... فعالیت کنند. خواسته‌ها و مطالبات گوناگون دهقانان را طرح و مبارزه در جهت تحقق آنها را سازماندهی دهد. دهقانان را نسبت به خواسته‌هایشان آگاه کند و مسئولیت‌ها را به عهده می‌دهد. سمت‌دهی سیاسی و چگونگی فعالیت‌ها را بر تشکیلاتی روستایی را به عهده می‌گیرد. اتحادیه‌های دهقانی نباید صرفاً به طرح خواسته‌های محلی و منطقه‌ای دهقانان بسنده کند، بلکه باید علاوه بر این، به خواسته‌های عمومی و سراسری دهقانان کشور، به خصوص اتحادیه‌ها را در نظر بگیرد. بر مبنای زده مشترک آنها علیه رژیم مستبد کارگری و دهدهقانی حاکم، تا کید کرده و موضوعات سیاسی و فدره‌دهقانی و مالک پسند را نیز در کمیته‌ها را افشا نماید و بر ضرورت مبارزه متحدانه دهقانان علیه آن تاکید کند.

اتحادیه‌های دهقانی را چگونه ایجا د کنیم؟

بندلیل اختصاتی که رژیم ارتجاعی و استبدادی جمهوری اسلامی بر زمین مالک کرده است، شکل‌گیری و فعالیت تشکیلاتی دموکراتیک و توده‌ای را که به ویژگی آن اساساً کار وسیع و نسبتاً علمی است، به اشکال متداول و معمول آن ممکن نیست. توضیحاتی که در ستور بالا آمده است تا طریقی از خصوصیات و مقوم و محتوای فعالیت اتحادیه‌ها است. لیکن ایجا د آن در شرایط کنونی با بستنی با قدرت و خلاقیت صورت پذیرد. سمت‌گیری برای ایجا د اتحادیه‌های دهقانی را بر ضرورتی است. اما این که ما به چه شکلی کار را شروع کنیم و چگونه آنرا پیش ببریم - تجربه و ابتکار و بیبررسی‌گی دارد. این امر تحت‌تاثیر بسته به مناسبات گوناگون می‌تواند اشکال متفاوتی انجا د پذیرد و از پیش‌نمونه‌ها انکوئی همه‌جا نمیشه برای همه مناطق ار شده اند. مهم مقوم فعالیت تشکیلاتی اتحادیه‌ها است. این مقوم را باید بدقت محسوساً توجه قرار داد و تحت اشکال و حتی اسامی گوناگون آن را متحقق ساخت. طبیعتاً از روز اول نمی‌توان اتحادیه‌ها را در متکامل ترین شکل آن تا بسط نمود و انجا مواجراتی همه وظایف را از آن طلب کرد. توجه به این امر بخصوص سازماندهی هیت تری می‌یابد که آگاه‌ترین روستاهای ایران به دلیل تسلط طولانی رژیم‌های ارتجاعی، اعمال دیکتاتورستی خشن و باجمال کردن ابتدائی ترین مقوم دیکراتیک شده‌ها، از تجربه و آگاهی اندکی نسبت به اهمیت و ضرورت مبارزه سازماندهی یافته و تئوریک است. این سالها با عت می‌شود که ما ضمن توضیح و آموزش ضرورت و اهمیت تشکیلاتی واقعی دهقانی به روستاییان، در راه ایجا د آنها کاری بفرماییم. آرزو ما این است که در نظر د تشکیلاتی با شیم، خویشاخانه سازماندهی ما از تجربه غنی کارگران توده‌ای دهقانی پس از انقلاب برخوردار است و فعالیت دهقانی سازمان در این زمینه تا زده کار نیستند. با این همه تغییر اوضاع و احوال اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشور ایجا د می‌کنند که ما اخلاقانه سبک کار خود را متکامل ساخته و متناصب با شرایط موجود آنرا بسازیم.

برای سمت‌گیری در جهت تشکیل اتحادیه‌های دهقانی را به مقدماتی تلاش برای ایجا دهسته‌های تدارک اتحادیه‌ها ضروریست. به همت تدارک را باید از عناصر مترقی و مردمی روستا که طی سالهای پس از انقلاب در شوراها و دپهای سایر تشکیلاتی روستایی و در سایر سازماندهی‌ها رزوات و اعترافات روستاییان نقش داشته‌ود را از تجربه و مورد اعتماد در روستاییان اند، سازمان داد. همت تدارک در باره‌ای نقاط می‌تواند حتی بخشی از عناصر مردرون شورای ده باشد. عناصر

مترقی عضو شوراها برای این منظور بسیار مناسبند زیرا آنها امکان عملی برای پیشبرد اهداف مورد نظر را داشته‌ودند و در مناسبات کار اتحادیه‌ها را در قالب تشکیلاتی موجود روستا، از جمله شوراها، پیش ببرند. این امر از نظر عملی امکان پذیر نیست. در درستی‌ترین حالت، باید کوشید تا هسته‌های تدارک، از آگاه‌ترین عناصر روستاها شکل گیرد. تعداد اعضای آن محدود باشد به ضرورت افزایش بیاید. عناصر تشکیلاتی تدارک را به تدریج در واقع بخشی از رهبری اتحادیه‌های دهقانی آینده اند. معلمین و دانش‌آموزان آگاه روستاها، کارگران و فلاحی روستاییان، جوانان ده که به شوراها رفت و آمد داشته‌ود و آگاهی نسبی خوبی دارند، جوانانی که به سربازی و جبهه‌ها رفته‌اند و به ما هیت جنگ افزوای روستا در می‌رژیم می‌پرسد، رهبری سفیدان و عناصر مترقی دهات که با تجربه تبلیغ شفاهی و هماهنگ سازی خواسته‌های روستاییان اند، دهقانان زحمتکش که سابقه مبارزه با مالکان بزرگ را داشته‌ود با آنها درگیری حقوقی و حق طلبانه داشته‌اند... برای این منظوم می‌توانند مورد توجه قرار گیرند.

برای سازماندهی هسته‌های تدارک اتحادیه‌ها می‌توان ابتدا از کمانال یکی از افراد مترقی و مطمئن ده‌مستقل ضرورت هماهنگ کردن خواسته‌ها و مطالبات صنفی دهقانان و تعیین نیازهای تولیدی و عمرانی آنها را طرح کرد. بهترین زمان طرح این مسائل دهنگامی است که یک مسئله عمومی و یک مطالبه همگانی در دهدهقانی می‌شود و در این انکیته‌ها برای حرکات جمعی افزایش می‌یابد. سطح کار را فریاد د می‌نوریا باید به مرور ارتقا داد. آنها را به نزدیکی و مشاوره با افراد دیگر تشویق کرد. این نزدیکی و دیدارها را به صورت دائمی و مرتب در آورده و آرام‌آرام به مقوم وظیفه‌ها و سمت‌دهی خواسته‌های دهقانان در راه ارتقا نمود. بسته به اینکه فریاد د افراد می‌رژیم برای چه عنوان کیفیت و چه کارهایی باشد، شکل فعالیت آنها را می‌توان مشخص کرد. در هر حال از اوا کسار کردن کار و وظیفه‌های از انداز و طرح مسائل زودرس و غیر ضروری باید پرهیز شود. این هسته‌ها باید به مرور با مقایسه کار اتحادیه‌ای آشنا شوند و در این مورد آموزش ببینند. فلاحین و بیاهسته‌های دهقانی اتحادیه‌ها را به تدریج، نوع ارتباط آنها با جنبه‌ها هسته‌های متناصب با شرایط بوده و باید به شکل طبیعی و عادی داشته‌اید. باید بدانیم که تشکیلاتی تدارک را با شیوه‌های مناسب تبلیغ آشنا کرد، آنها را از زندگی و طرح آسکار تئوریک که حاصل بر آنکیز بوده و موجودیت هسته‌ها و کار آنرا نقطه بزند، منع نمود. این امر باید توجه به ضوابط مخفی کاری و کار توده‌ای طولانی و به صورتی کاملاً طبیعی، با استفاده از روابط خویشاوندی و دوستی و آشنائی با روستاییان پیش رود. استفاده از شب‌نشینی‌ها، سازماندهی کارهای جمعی عام‌المنفعه، بکارگیری سنت‌های کار همیاران تدارک و تدارک و برداشت محصولات، و سایر امور زندگی مشترک در روستاها، برای این منظور بسیار موثر است. هسته‌های تدارک اتحادیه‌ها متناصب با سطح،

کیفیت و تجربه خود وظایف گوناگونی را می‌توانند به عهده گیرند. این هسته‌ها باید در روستاییان را به ضرورت شرکت در انتخابات شوراها و کوشش در جهت انتخاب افراد مورد اعتماد خود برای عضویت در آنها تشویق نمایند. از کنترل شوراها توسط رژیم مستبد جلوگیری کنند، به افشا شوراها را حکومتی و حماست از شوراها را مردمی بپردازند. مبارزه دهقانان را علیه جنگ، علیه اعزاز جاری فرزندانشان به جبهه‌ها، علیه بزرگ مالکان و حماست آنها، علیه اجاقات ما موران گوناگون حکومتی، علیه توانین فدره‌دهقانی، علیه سلف‌خرا و واطه‌ها، علیه عدمتین و کمبود نیازهای تولیدی دهقانان سازماندهی و متحدانایند.

تلاش و سمت‌گیری در جهت ایجا د تشکیلاتی دهقانان که مطالبات صنفی - سیاسی آنها را بر می‌گیرد، بعنوان یکی از عرصه‌های جدی کار در روستاها از اهمیت استرا تژیک زیاده برخوردار است. مشکلات و موانع که استبداد و خنثی‌سازی کارگر و کمزور و حضور ارگان‌های گوناگون حکومتی و عناصر خود فرودخته در فعالیت‌های سازماندهی‌ها در روستاها ایجا د می‌کنند، به هیچ وجه نباید مانع از کوشش ما شود. این امر را موظف می‌سازد که متناصب با اوضاع و احوال هر منطقه متناصب ترین و متنوع ترین اشکال را انتخاب کنیم و فعالیت‌های انقلابی خویش را در روستاها سمت ایجا د اتحادیه‌های دهقانی سازماندهیم. طبیعتاً در این راه تجربیات ارزشمندی بدست خواهد آمد. جمع‌بندی و انتقالات تجربیات حاصل از روش‌های ابتکاری و میسران موفقیت و تا شکرگذاری آنها بسیار، سازماندهی را در پیش بردارین هدف مهم در روستاها را ایران یاری خواهد داد.

زمین از آن کسانی است که روی آن کار می‌کنند

*****

هنر و ادبیات هردهی

*****

جان شیفته؛ سمفونی عشق، سرود عدالت

"هراتری که دوام با دار زحمان جوهر زمان خود ساخته شده است. هنرمند در ساختن آن تنها نبوده، هرآنچه همراهانش، همه گروه مردم رنج کشیده، دوست داشته و آرزو کرده اند، همراه او در آن ثبت کرده است."

بدینسان است که هنر واقعی، علیرغم محصور بودنش در زمان و مکان مشخص، فرا تر از این می شود، هستی می یابد، مرز میان را می شکند و همهچیز را ستاره در سابله آری که در فضای لایتناهی رهاست، بر تو خود را بر جانها می افشاند. این هنر که از زمانی هستی بشری می تراود، ویژگی های تاریخی، اجتماعی معینی دارد اما در هر حال و هر دوره، برای انسان است و روی به انسان دارد. آشنندای است اما عجز از انگیزه شما یا نگرش تنها نموده های بیرونی پدیده ها، بلکه فروغ ترین و زرف ترین روندهای درونی و زیربوم های عاطفی-روانی انسان است. معنای آن در هر حال و هر دوره، برای انسان است و روی به انسان دارد. آن کس که عشق و غنای قلمرو انسانی است. قلمرویی که علیرغم همه سده ها و مرزها، مکانی جوهر آری است. و هنر را ستین به این یگانگی مددی رسانند.

و چنین است سرچشمی که "جان شیفته" رومن رولان بیدار کرده است. اثری عظیم و جویا نگیر که به قلم چندان پس از نخستین انتشار خود پدیده های زبان بر کردار اندیشه می شود و امروز دستها و دلها می میلیونها انسان را در چرخه رگوشه جیسان بهم پیوند می دهد.

رازها را کجای بردن این اثر چیست؟ رومن رولان خود در آثار روانشناسی اش می نویسد: "می خواهم تاریخ روانشناختی و روانشناسانه و واقع گرایانه، یعنی تاریخ جان ها را بنویسم، البته با گوشه نشینی. و این اثری بلندخواهد بود. زیرا مسکن نمی توانم یک "جان" را جدا از هستی آن در نظر بگیرم، من آنرا در گسترش خود می بینم. اگر یک طبقه از میان برود خطرات این هست که باقی هم زمان برود. روانشناسی با بدین تاریخ در آمیزد و بررسی خلقت ها در اساس با بدیه بررسی وقایع مدبرانه است."

از آنجا که جوهر تاریخ، انسان است و انسان با اندیشه اش معنا می شود، پس گستره عظیمی از سرود نوگین، هم در این نگرش و هم در این نگرش، هنر واقعی تنها به بررسی نمودهای این نبرد و هستی ها می که در خیال یا نگرش می شود، دسترسند. نمی کنند، صفت را تصویر می کنند و جان بر تلامذات می که و داتا انگیزه های تنها دیدن حرکت را نشان ترسا زد.

همچنان که خطوط و جاکزیری نظم نویسی، از گذرگاه بهر تاب و تنش انقلاب می گذرد، جاکزیری منش و رفتارهای نوین نیز سرشار از طوفان های درونی است. این جان شیفته، در دگرگونی و میدان تا نیروی تا سر این دگرگونی است. دگرگونی جان و جهان. روایتی است بر تکه های زیر و رو که ترازمند منبش و جان شیفته، اندیشه و آفرینشگر آدمی در گریه و آرزوهایش است. جاکزیری که به "جان شیفته" و غرض نویسی که با انگیزه های می شود، آنت، تقیر ما را اعلی اثر "همانند زان کریستف- ولی در زمینه ای پس متفاوت- به تیره بزرگ جان های آفرینشگر تعلق دارد." این جان اندیشه، از سرریز سودا و تلاطم طوفان های ضمیر اثر آفرین و خلاصی ندارد. رودخانه نایت بر سر دریا، تا مگر در دستر طوفان دریا قرار گیرد.

در کشتن بزرگ میان آزادی و بردگی عشق، آنت تا گزیر برای رها می خود پای رقیبش می گذارد. اما این با رومج نهفته سودا که وجود او سرا برانها شسته از آن است، از نقطه ای دیگر سر بر می آورد. آنت ما در می شود: "عشق، آیا ایسن توشی؟ شوای عشق که هنگامی که بپنداشتم گرفتارم از من گریختی؟ اینک آمده ای و در منی"

اما برای زندگی کردن نه تنها قلبی شیفته، که مثنی گره کرده نیز با یسد داشت. در صاف زندگی و جرتکه ای آویخته بر سبکوی دل که هر دم حساب گرده ها و ناکرده ها را به دیگران بدهی، آنت این حساب را به منادیا ن اخلاقی، همان اخلاق "تنگ دانه منی ها و اندر زگوئی ها، اخلاق دادها و تقوا را که با کسه سگ نکبها ن یک جا معجزه بندی شده است"، پس می دهد. با سرا فرشته و کودکی در آغوش محیط اجتماعی خود طرد می شود و بیگانه را واقعی اش در زندگی، هم از این دم آغاز می گردد.

آن دم که آنت جستجوی نان روزانه اش را آغاز می کند، آن دم دروازه عصر کشفات را ستین را به رویش می کشد. عشق همچو کشتی نبود و نه همچین مادر شدن، آنت غریزه آن را در خود داشت، و افضیت جز به صورتی تا قی در آن از رسا نمی شود. اما از آن روز که آنت به راه رده و گاه فقیر با می شد، جهان را کشف می کند. از آن پس او اقیامت سخت و سنگین زندگی روزمره و زندگی های بیشمار را پس می بیند، جفا ن را ستین و حقیقت جوی او را به روی دنیا می بگری می کشد. باها های خسته و آسوده، قلبی شوریده و عزمی جزم، نخستین قانون زندگی اش را چنین اعلام می کند: "بگانه حق زندگی، همانا کار است... کار، بگانه عشق ن شرف را ستین، نیروی فطری انسان آفرینشگر... فعال بودن، فعال برای همه بودن، این تنها فضیلت به معنای مردانه است. جز این هرچست، "خبرده فضیلت است". و در پرتو این قانون تازه، زندگی اش با به رویشی دیگر میگرد. دگرگونی های ژرف تر در شخصیت و منش او پدید می آید. دیگر خود را در برده رویا نمی بیند. تنها نقد کاری و ابتا رگه از آن شیفته اش می تراود، میدان کسرتده تری در برابر خود می یابد. تصورات قلبی خود را در با راه اخلاقی حقیقی انسانی با آزمون های روزمره زندگی سر بر می کشد و بر پروانه های اخلاق کهنه که بر پیا می شد، اخلاق تازه ای سر بر می آورد. اما این کار یک روز نیست. طبیعت، این غول هفت سری که در درون هر کس طعمه خود را می جوید، با زهم و راه آزمون های تازه تری می کشد. آنت با زهم عاشق می شود پس از تنها می ماند. نه، هر کسی تاب ایلماس بی غش را ندارد. زنی از این توستا ز با بداری دشوار بیباید. پس از گذشتن از آوا دی مقبول و حرمان با قلبی تنها مانده ما همچنان عاشق، این بار از شیخ قله عشق به همه انسانها، ندای عشق و ایثارش طین افکن می شود: "من با در همگان است."

از درون این هوما نسیم عشق همگانی، جوانه همدردی عمیق و همراهی با توده های حروم سر می زند و می یابد. او درمی یابد که در هر مرگ عشق، در یک کار زندگی، در کشتن میان طبقات و در جنگی که دنیا، شهیدان را می درسد، با بدینا پیدا رسود، با بدست به انتخاب زد. "عدالت را ستین در برابر ترا زوی خود نمی شنید که با لایو بی رفتن کفر انکا کند. قضاوت میکند و حکم را به اجرا می گذارد."

با زرتین و جدهما بزرگان کریستف و جان شیفته نیز در همین نکته است. کریستف جستجوگر است اما آنت، جستجوگر است و بیابنده. زان کریستف سمفونی عشق و انسان دوستی است اما جان شیفته تلاطم و بر اینها سرود عدالت نیز هست. هوما نسیم جان شیفته متعالی تر در درون جان زمین ترا ز هومانسیم زان کریستف است. جان شیفته آشنه سیر و سلوک ترا ز مندر و جوی و فکری خود رولان است، که تنها در قرابت با هوما نسیم توستوی که نادی خلاصه نمی شود، بلکه با کسرتب او به هوما نسیم با کسبستی و تگانه به تجربه شگوهندا کتیرا است.

آنت بی زبونی پرنج اما فرا مند، خود را تا با به یکا بیسن حقیقت را در پیا بد، فراموشی کند و او را به فرزندش مارک و ای می گذارد. مارک را می گذارد در پیبوده، او را به می دهد تا جگه را به اجرا گذارد. عصری کسه او در آن بیای نیاده طلسم بر روز و روشن های بزرگ زمین است. عصری کدر آن از یک سو هیولای فاشسیم بر فراز اروپا سایه انداخته و شب جنگ سر می دهد و از دیگر سو حاکمیت نوینی در نیبران برای نخستین بار در دنیا رخ بر داشت. درشت بیروزی بر افراشته می رود تا بر پرا ندهای جهان کهنه، دنیا می نویسی را بر پیا دارد. رومن رولان بهنگام نگار رش این اثر، همچنان که خود می گوید، در کار بررسی و تجربید بزرگ اجتماعی بود، هندگاندی و شوروی بر آمده از آن کتیرا، و مدافع و تحسین کننده این هر دو بود و می خواست "همانطور که ما از آن کتیرا، و مدافع و ارتجاع، سرمایه داری امپریالیستی و انواع فاشسیم" را مانا در هندسند. رولان تصریح می کند که: "این دو دحل در اندیشه من در یکبار روی روحی بودند که با آنرا من بر پنا نه می مارک جان (فرزند آنت) گذاشتم... اگر او با زندگی خود از عهده بر نیاید، با مرگ خود بدست خود خواهد ورد."

مارک همرا، و هم سنگری به نام آسیا می باید. زنی از ترا آنت، اما با روحی مستحکم تر از او، آسیا فرزند انقلاب است، کسی که در برین طوفان زاده شده و بر خورد را از آنجا ن جاسازی است که تلاطم و بر او طوفان ها است. "ما از آن گاه زای سفیدی نیستیم که چون نوک بالسان را آلوده اند، آه و ناله سر می دهند، ما مرغایان وحشی هستیم که پس از غوطه زدن در جوی پر از لجن، باز را لاتر بر پرواز خوا هم کرد."

واست که به در آمیختن با جان پر شویش و در تنگنا مانده مارک، بر تردیدهای و نقطه یابی می گذارد و او را برای پذیرش حقیقت بزرگ آماده می کند و این بانگ رسالت انسان نوین است که سرانجام از کلودی مارک بر می خیزد: "امروز تنها و تنها یک امر مقدس است و آن امر طبیعتا رگراست". عمل و شور و قهرمانی که چون آتشی این جان آماده اشغال را در رخسود می گذارد، او را به فعالیت در راه این "مرقدس" می کشاند: "این سر مشقی است که هتکها ای انقلاب، آنا نیکه در نبردهای اتحاد شوروی ندا شده اند می دهند." مارک ای سر مشق را پذیرای می شود تا عدالت را به اجرا آورد، اما عمل او اقدامی است شتاب زده. با همان سر کشی بیبرین و طغیان بندگستهای کسه به سختی به فرما ن می آید. مرگ او و مرگی است قهرمانی، اما نه مرگی در محنته نبردی با زمان یا فتنه. جرعه ایست که به کسانها می دهد، زبانه می کشد. زبانه ای با پانی این چنین که بر زندگی مارک رقم می خورد تا پیا زنده آخور بین تردیدها می باشد که درهن نویسنده اش را بخود مشغول میبارد.

اما با این بار و روشن است. تب و تابها، کشمکشها و عصیان هائی کسه جان شیفته و اندیشه اندانت را یک عمر در خود می گذارد و به پویش و مسیها در، سرا نجا پیا مرگ فرزندش در راه، آرمانی مقدس به نقطه پایان خود میرسد و از آن پس آرمایش است و فروغ ایمانی که از مردمک های فراخ جان شیفته، کسه سرا زندگی را زلف روشن بیینی خود رنج برده است، زبانه می کشد. زبانه ای که مشعل عمل را برای روشن داشتن آتش زندگی در جان های دیگر بر می آفرورد. "زنده باد آتشا، گرا ز این جان های قنفوسی، بشریتی و الا ترا زده شود."

رمان عظیم و شگوه مند جان شیفته، این گنجینه دانش اجتماعی، تاریخی، فلسفی، هنری و روانشناسی، تنها به ملت فرانسه تعلق ندارد. این، طنز عظیم فریا دعدا لت خوا به بشریت امروز است که در ادبیات فرانسه منعکس گشته است.

کسرتب در دگرگونی منش و رفتارهای نوین نیز سرشار از طوفان های درونی است. این جان شیفته، در دگرگونی و میدان تا نیروی تا سر این دگرگونی است. دگرگونی جان و جهان. روایتی است بر تکه های زیر و رو که ترازمند منبش و جان شیفته، اندیشه و آفرینشگر آدمی در گریه و آرزوهایش است. جاکزیری که به "جان شیفته" و غرض نویسی که با انگیزه های می شود، آنت، تقیر ما را اعلی اثر "همانند زان کریستف- ولی در زمینه ای پس متفاوت- به تیره بزرگ جان های آفرینشگر تعلق دارد." این جان اندیشه، از سرریز سودا و تلاطم طوفان های ضمیر اثر آفرین و خلاصی ندارد. رودخانه نایت بر سر دریا، تا مگر در دستر طوفان دریا قرار گیرد.

این روحی که از درون درده جلوه خیز می دارد، هم در این است... "جان که پیش بر سو، با رویش تینی که بر آب زندگی نشسته ای، به لولهای آنرا با میهمیز بسیار کن. دنیا به جز به میهمیزگار مبر نمی دارد، با بدینا مبرداشت. اگر با پستی، از پیا می آتی. پوخوا می فتاد. من از راه در دا زجا بلندت خوا هم کرد."

این آرمنا نخواهسی با تکیه بر روح حقیقت جوی و آندانه بینی رویه شما انسان هائی دار که در هتکها مع فاجعه بار میسر و پویشی جیانی کهنه، در دگرگونی بزرگ حرکت می کنند. رویه پینا هتکنا ن تحسین سر افتق های نوین، اخلاقیات نوین و همه گمانی دار که در طوق پیداشد وری هها و زوگوئیها را از هم می گسندند تا جان را فراخ تر کنند. چرا که گوید که جهان نام، بزرگی می شود و در عمرا انقلابی عالمگیر همه دکها و آیدها، همه غلاف هها و قالبها، همه خداها و بتها و همه مرزها و مقیاسها را که تا این زمان به تناسب جان ابود، مسترکانا ندوبیا لییدن خود به نام گزیر، مقیاسهای تازه ای می جوید. رومن رولان در جایش می گوید: "من نه یک اثر آید، بلکه یک اثر ایمانی می نویسم" و این جلوه ای از ایمان نوین عصر است که با گسستن زنجیرهای انقیاد انسان در برابر سرشتی آسمانی در زمین، همچون متعالی قلب بشریست امروز از افروخته های متعالی که در دستهای شوا نمنند طبقه کارگر کلم می شود. رومن رولان بر پنا نه های آنت ریویور، با ری سنگین می نهد و آن پویندگی رنجبار را می است برای دستیابی به "والترین حقیقت" یعنی "همه انگی جان" نویسنده برای نشان دادن تمایز قهرمان خود نویز معمار ی دقیق ترده شخصیت آنت به آوردن شادی واقعی در کنار او دست می زند: سیلوی، خواهر همزاد او همچون آنت، و نمونه تیپیک آرنان متعلق به اقشار متوسط الحال جامعه پاریس است. دوزنده ای پرکار و سرزنده، حیل گرو سرخوش. با حرکاتی شتاب آید و گذرانی که سرانها نشسته ز منقله است؛ ششسو، بزرگ، کارهای خانسه، دوزنگی، امتحان دوخت لباس، پرچا تکی، عشق ورزی، تفریح و اینهمه می هیچ مایه ای از نگرانی یا شوق، سی هیچ آید آلی تا با طرا ن بخود پیچد، زنی که با شما منبر و نوزی آرزو زندگی موجود کام می گیرد و برای غلبه بر مشکلات زندگی به شیوه های مرسوم و مبتدل رایج متوسل می شود. تلاش جریمانه او برای یافتن طبقه های تا خود را از هم منظم موجود با لیکند، به تدریج شکاف میان او و آنت را عمیق تر می سازد و این میزانی واقعی بدست می دهد تا شخصیت آرمنا نسیمی قهرمان داستان با آن محک بخورد.

شخصیت آنت از دو جز: متفا و نیمه فتنه ترکیب یافته است. یک وجه آن که بیشتر بر بندر "واقعیست" و در دور و کللی زبانه را انعکاس می دهد، "تیپیک" آنت است؛ هستی بر تب و تاب و غلبان درون، ترا و پیده و قلبیسی آکنده از سودا، و وجه دیگر شخصیت آنت که بیشتر جنبه "آرمانی" دارد، "عشور برولات" است. آن شور سودا زده و دیوانه او را استقلال، عطف میان رتا بدیسر حقیقت جوی و نیا ز به حقیقت، و با لآخر در دستکاری جان او با خود. دنیا لکشیک درونی شخصیت آنت و انگیزه حرکت و نیز ناسی از آنت، دریا لکشیک در گانه است. آنجا که قلب بر تیش سودا می آس به عشق روی می ورد، وجه دیگر شخصیت او مفاومت می کند و سر خود را می طبلد، او نمی خواهد تن به بردگی عشق بسپارد، "نه، من بخاطر عشق، همه کار می کنم، اما اجبار، مرا می کشد و همان آندیشه اجبار می تواند مرا به سر کشی وادارد، بیبوند و تن میاید به زنجیر کشیدن دوگانه باشد، با بدیک شگفتی دوگانه باشد."

